

Tuz Ekiyor Gözlerim

I
Kahrolası ilhamlarım
Kara bulutları saldı d ş me
Hava sođuk, ensede yılan gibi
Kar yerine
Korlar yađdı iime.

II.
Yanar durur yüređim
 rkek, kısık ığlıklarda...
Isınıyor, soğumuş bedenim g gs nde annesinin
Ayazlı kış sabahında bir yetim;
Balyoz balyoz gözyaşları düşerken yere,
T z ekiyor gözlerim sayfalarım;
Tenim titrek
Tercüman oldu kalemim duygularım
Kekeliyerek.

III:
 fkесinden suyu kurudu  l n
Havası bozuk havanın
Alnım yerde
Kum alıp götürüyor nefesim ciđerlerime
Boşuna mı?
Yeşertir mi gözyaşlarım bu ümitsiz  lleri,
Dindirir mi acıları mazlarımın! ...
Z lme deđil koklamak için eđil,
Toprak deyip bastığımız yerleri.

Kan kokuyor
Secde ettiđim her yer;
Bozuyor ihlasımı
Ayyuka çıkan sesler...
Nal sesi, kuş sesi, deđil bunlar
Kahkahaları, kokuşmuş vicdanların,
Ağlayışları ne acı ocukların...
Şehadetleri yarım bırakan
Uçakların, bombaların sesidir kulaklarımda.

IV.
Arkamda saf saf melekler
Tutuklamak için
Secdeden kalkmamı bekler.

Reşat  nder